

Recensie: Smike de Musical ★★★***

CC Luchtbal
zaterdag 11 september 2021

foto © The Singing Factory

Recensie:

In een tijd waar het Vlaamse onderwijs draait rond digitale leerplatformen en nieuwe autoriteit, neemt The Singing Factory vzw je in 'Smike de Musical' mee naar het Engeland van Charles Dickens waar Mrs. en Mr. Squeers met ijzeren hand, of beter gezegd: met houten liniaal, heersen over een kostschool. Wanda Joosten en Joris Branckaerts mogen het slechtste uit hun karakter naar boven halen en schitteren in hun rol. En hoewel de levensomstandigheden voor de kinderen op Dotheboys Hall op zijn zachtst gezegd vreselijk waren, zien we op het podium eigenlijk alleen maar stralende gezichtjes en klinkt het ensemble als een waar engelenkoor. Jens Goossens zet een iets te terughoudende Nicholas Nickleby neer, maar maakt dit ruimschoots goed wanneer hij vlak voor de pauze 'Geef het leven toch een kans' zingt.

Het verhaal op zich is traag, eenvoudig en voorspelbaar. 'Smike de Musical' kabbelt in het eerste deel voort en moet het daar echt wel hebben van de acteer- en zangprestaties van Wanda Joosten, Joris Branckaerts en Lucas Geldof als Smike. Maar €! zij leveren dan ook wat van hen gevraagd wordt. Joris neemt de rol van Mr. Squeers voor zijn rekening en kwijt zich met brio van die taak. Hij heeft een erg aangename vertelstem en speelt overtuigend zonder te vervallen in pure karikatuur. Wanneer hij 'Wackford, Fanny, Squeertje en ik' inzet, komt zijn warme stemtimbre perfect tot uiting in een lied dat qua genre doet denken aan de musicalnummers van Annie M.G. Schmidt en de liedjes van Louis Neefs: traag en nostalgisch. Op het einde zit er nog een lalalalalala-moment en dat maakt het gevoel volledig af. Een pretentieloos, leuk nummertje waar je gewoon ouderwets vrolijk van wordt.

Dat Wanda Joosten zou schitteren in haar rol als feeks van dienst Mrs. Squeers, hadden we op voorhand al kunnen voorspellen. De rol van de misnoegde en harteloze 'moeder van Dotheboys Hall' is echt een kolfje naar haar hand. Oneliners als "Ik had het eruit moeten ranselen, hé." en "Ze mogen het niet proeven, de geur is voor hen genoeg." komen er zeer overtuigend uit. Maar ook hier is regisseur Rudi Giron er waakzaam over gebleven om haar niet te laten vervallen in een overdreven karikatuur. Ze speelt het gemene karakter op een erg geloofwaardige manier, maar schittert eigenlijk pas echt ten volle wanneer ze in 'Stroop en Zwavel' haar vocale talent ten volle mag etaleren door even de hoogte in te gaan. Ze kan het nog steeds. Bij Jens Goossens moeten we wachten tot het einde van de eerste akte voor we echt overtuigd zijn van de reden waarom men hem gecast heeft voor Nicholas Nickleby. In het begin van de voorstelling blijft zijn personage Nickleby te vlak. Het is pas vanaf 'Geef het leven toch een kans' dat Jens echt open bloeit. Het start als een traag en breekbaar lied met een beetje basgitaar op de achtergrond en een melodie op akoestische gitaar. Jens zingt met kunde en toonvastheid de positieve boodschap van het nummer de zaal in en krijgt gaandeweg ruggensteun van het kinderensemble. Zelfs wanneer de melodie de hoogte in gaat, blijft hij overtuigend en geleidelijk aan kruipt de oorworm die dit nummer is in je hoofd. Het resultaat: je gaat met een goed gevoel en de melodie van 'Geef het leven toch een kans' de pauze in. Wat 'Smike de Musical' in het eerste deel mist aan tempo wordt bij de start van de tweede akte in 'Dotheboys Rock' meteen goedgemaakt. Het kinderensemble heeft op dat moment al bewezen dat ze mooi meerstemmig samen kunnen zingen, maar nu mogen ze zich echt eens laten gaan. De sfeer krijgt dan ook een geweldige boost.

Het is gewoonweg onmogelijk om niet spontaan op je stoel mee te bewegen op het ritme van deze aanstekelijke rock-'n-roll. Het jonge geweld staat te zingen en te swingen dat het een lieve lust is. Het is feest op het podium en die ambiance straalt uit naar het publiek. Waar we in het eerste deel qua afwisseling in melodie een beetje op onze honger blijven zitten, worden we hier op onze wenken bediend.

Zo krijgt Zowy Van Lierop als Tilda Price in de tweede akte de kans om zich van haar meest zwoele kant te laten horen wanneer ze op weinig subtiele wijze probeert om Nicholas Nickleby te verleiden. 'De vrouw van je dromen' is meteen het meest sexy nummer uit 'Smike de Musical' en Zowy mag haar stem een licht ruw kantje geven. Jens Goossens weet maar net te ontsnappen, maar krijgt wel de schrik van zijn leven wanneer Zowy Van Lierop al haar troeven uitspeelt. Wat ons betreft heeft ze duidelijk enkele azen achter de hand.

< Sascha Siereveld >

De cast:

Mrs. Squeers: Wanda Joosten Mr. Squeers: Joris Branckaerts Fanny Squeers: Sara Heijlen Wackford Jr Squeers.: Senne Vanwildemeersch Smike: Lucas Geldof Nicholas Nickleby: Jens Goossens Tilda Price: Zowy Van Lierop Mr. Snawley: Bross Verplancke Weduwe Nickleby: Leen De Graeve Phib en Alice: Nell Moerbeek

Kinderensemble:

Arno Goris, Céleste Devillé, Dexter Van der Vieren, Ekaterine Rudneva, Elène Rosier, Elyn Van Steenkiste, Emma Meulemeester, Fleur Schittecatte, Galatée L'Ecluse, Jasmijn van der Elst, Jente Charlier, Lien Van Wassenbergh, Louis Geldof, Magalie De Ketele, Marilou Dierickx, Myrha Van Steenkiste, Otto Mogyoros, Paul De Vel, Pippa De Keersmaecker, Rodi Cicek, Roos Goris en Yanti Van Steenkiste

Creatives:

tekst en muziek: Simon May, Clive Baret en Roger Holman naar "Nicholas Nickleby" van Charles Dickens vertaling: Koen Laukens regie: Rudi Giron choreo: Matthew Michel koorleiding: Tinne De Groot en Lucy Bachot liveband olv Ronny Plovie producent: Diederik Van Durme voor The Singing Factory vzw